

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513202640
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7513202640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu L. P. G., D. XX.XX.XXXX, N. O. D. N., A. XXX/XX, zast. Advokátska kancelária Peter Dittrich s.r.o., so sídlom Košice, Mudroňova 29, IČO: 36 861 855, proti žalovanému Okresné stavebné bytové družstvo - Správa bytov, so sídlom Moldava nad Bodvou, Rožňavská 10, IČO: 47 248 611, zast. JUDr. Marekom Gibom, advokátom, so sídlom Trebišov, Hviezdoslavova 1234/4, IČO: 35 546 361, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 7C/15/2013 z 19.12.2019 Okresného súdu Košice- okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom listom z 29.11.2012 a výroku o trovách konania.

O d m i e t a odvolanie proti výroku o vylúčení na samostatné konanie nároku žalobcu na náhradu mzdy.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe, ktorou sa žalobca domáhal neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru dané mu listom žalovaného dňa 29.11.2012, nárok žalobcu na náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie (II.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (III.).

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že je zamestnancom Okresného stavebného bytového družstva Košice - okolie (ďalej len OSBD Košice - okolie) na základe pracovnej zmluvy z 3.4.2019, od ktorého obdržal list z 9.1.2013 označený ako „Potvrdenie o zamestnaní“, v ktorom bola uvedená doba jeho zamestnania od 1.4.1990 do 29.11.2012. Žalobca nemal vedomosť o tom, že by jeho pracovný pomer trval len do 29.11.2012, požiadal preto zamestnávateľa o vysvetlenie, ktorý mu listom z 11.2.2013 oznámil, že dňa 29.11.2012 bolo rozhodnuté o okamžitom zrušení jeho pracovného pomeru, o čom mu bola zaslaná doporučená zásielka do vlastných rúk. Žalobca požiadal zamestnávateľa o opätovné doručenie „Okamžitého skončenia pracovného pomeru“ a oznámil mu, že nedošlo k platnému skončeniu pracovného pomeru a trvá na ďalšom zamestnávaní. Žalobca tvrdil, že neobdržal písomné vyhotovenie „Okamžitého skončenia pracovného pomeru“, ktoré by bolo riadne odôvodnené a nebol si vedomý akéhokoľvek dôvodu, kvôli ktorému by s ním zamestnávateľ mohol okamžite ukončiť pracovný pomer (nebol si vedomý závažného porušenia pracovnej disciplíny), a to aj s ohľadom na skutočnosť, že bol viac ako 8 mesiacov práceneschopný - poukázal na to, že zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode pre okamžité skončenie

pracovného pomeru dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. Tvrdil, že zamestnávateľ sa mu nepokúšal doručovať okamžité skončenie pracovného pomeru v súlade s ust. § 38 ods. 1 tretej vety Zákonníka práce napriek tomu, že vedel, kde je zastihnuteľný, a pravdepodobne dal zásielku obsahujúcu okamžité skončenie pracovného pomeru hneď na doručenie poštovým podnikom. Žalobca si v súlade s ust. § 79 Zákonníka práce si uplatnil aj náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku, ktorá sumu vyčíslil dodatočne. Podaním zo 17.7.2013 žalobca súdu oznámil, že ku dňu 30.5.2013 bol jeho zamestnávateľ - Okresné stavebné bytové družstvo Košice - okolie zrušený bez likvidácie rozdelením na dva novovzniknuté subjekty - Okresné stavebné bytové družstvo - Správa bytov, so sídlom Moldava nad Bodvou, Rožňavská 10, IČO: 47 248 611 a Bytové družstvo - Moldava nad Bodvou, so sídlom Moldava nad Bodvou, Rožňavská 10, IČO: 47 248 629, ktoré subjekty sú jeho právnymi nástupcami. Žalobca preto navrhol, aby súd v konaní pokračoval ako so žalovaným s Okresným stavebným bytovým družstvom - Správa bytov, so sídlom Moldava nad Bodvou, Rožňavská 10, IČO : 47 248 611, keď právne nástupníctvo bolo preukázané výpisom z Obchodného registra.

3. Súd oznámením z 1.4.2014 upovedomil Okresné stavebné bytové družstvo - Správa bytov, že s ním súd v súlade s ust. § 107 ods. 4 O.s.p. bude pokračovať v konaní ako s právnym nástupcom pôvodného žalovaného Okresného stavebného bytového družstva Košice - okolie.

4. Žalovaný argumentoval, že dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom bola jeho účasť pri pokuse o násilný vstup do budovy vo vlastníctve OSBD Košice - okolie, pri ktorom bola družstvu spôsobená škoda vo výške 500 € a táto skutočnosť bola oznámená orgánom činným v trestnom konaní. Doručenie oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom sa realizovalo prostredníctvom poštového podniku na poslednú známu adresu žalobcu, pričom zásielka sa vrátila ako nedoručiteľná, keďže si ju adresát v odbernej lehote neprevzal.

5. Z vykonaného dokazovania súd ustálil, že dňom 1.4.1990 vznikol pracovný pomer žalobcu s Okresným stavebným družstvom Košice - vidiek v Moldave nad Bodvou s dňom nástupu do práce dňa 1.4.1990 s dohodnutým druhom práce - predseda OSBD. Z listu označeného ako "Oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru", zo dňa 29.11.2012 podpísaného predsedom predstavenstva OSBD Košice - okolie V. A. zistil, že žalobca sa dňa 16.10.2012 mal dopustiť závažného porušenia pracovnej disciplíny, keď bol účastníkom pokusu o násilný vstup do budovy vo vlastníctve OSBD Košice - okolie na Rožňavskej ulici č. 10 v Moldave nad Bodvou, pri ktorom vznikla OSBD Košice - okolie škoda predbežne vyčíslená na 500 €. Z tohto dôvodu OSBD Košice - okolie so žalobcom okamžite skončilo pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce založený pracovnou zmluvou zo dňa 3.4.1990. Na mimoriadnom zasadnutí predstavenstva OSBD Košice - okolie dňa 29.11.2012 predseda predstavenstva p. V. A. predložil na zasadnutí členom predstavenstva, v tom čase nimi boli podpredsedovia U. B. V. N. F., návrh na okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu a predstavenstvo OSBD Košice - okolie jednohlasne schválilo okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu s tým, že mu bude zaslané o tom písomné oznámenie. Za nesporné mal súd, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 29.11.2012 zamestnávateľ doručoval žalobcovi bez predchádzajúceho pokusu o priame osobné doručenie, prostredníctvom poštovej doporučenej zásielky určenej do vlastných rúk žalobcu na jeho vtedajšiu adresu bydliska (išlo o naposledy známu adresu žalobcu). Zásielku podanú na poštovú prepravu dňa 3.12.2012 si žalobca v odbernej lehote od 4.12.2012 do 27.12.2012 neprevzal, preto bola dňa 27.12.2012 vrátená odosielateľovi. Vzhľadom na to, že žalovaný v konaní nevedel preukázať, kedy sa návratka poštovej doručenej zásielky vrátila (napr. z knihy došlej pošty), súd vychádzal z dátumu uvedeného na doručenej zásielke a za deň vrátenia nedoručenej zásielky ustálil dátum 27.12.2012, ktorý bol potom rozhodujúcim pre posudzovanie dodržania prekluzívnej lehoty na podanie žaloby žalobcom ako aj pre posúdenie včasnosti doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany OSBD Košice - okolie. Z oznámenia o zamestnávaní zo dňa 15.2.2013 súd zistil, že žalobca oznámil OSBD Košice - okolie, že trvá na tom, aby bol naďalej vedený ako zamestnanec OSBD Košice - okolie a po ukončení práceneschopnosti ho naďalej zamestnávali. Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach - okolie, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Policajného zboru Moldava nad Bodvou ČVS: ORP-1283/MO-KS-2012 zo 16.10.2012 súd zistil, že bolo začaté trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s trestným činom krádeže vlámaním podľa § 212 ods. 2 písm. a) v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona. Ohľadne uvedeného skutku bol toho istého dňa 16.10.2012 vypočutý vtedajší predseda predstavenstva V. A., ktorý uviedol, že má podozrenie, že uvedeného skutku sa mohol dopustiť P. G., s ktorým má dlhodobé pracovné nezhody v rámci OSBD a týmto sa chcel dostať do budovy. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že objednávku na odpojenie elektronického zabezpečovacieho zariadenia ma objekte OSBD Košice - okolie dňa 16.10.2012 zadala pani V. G..

Uznesením zo 14.12.2012 bolo trestné stíhanie zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na jeho postúpenie.

6. Na zistený skutkový stav aplikoval § 38 ods. 1 a 4, § 68 ods. 1, 2, § 70, § 77, § 9 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z., Zákonník práce (ďalej len „ZP“) v znení platnom a účinnom ku dňu doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru. Prioritne posudzoval, či zo strany žalobcu bola dodržaná dvojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a tiež či zo strany zamestnávateľa bolo okamžité skončenie pracovného pomeru uplatnené v dvojmesačnej prekluzívnej lehote odo dňa, kedy sa zamestnávateľ o dôvode pre okamžité skončenie pracovného pomeru dozvedel. Konštatoval, že písomnosti vymenované v ust. § 38 ods. 1 ZP musia byť doručené do vlastných rúk, prednosť má osobné, priame doručenie (na pracovisku, v byte, alebo kdekoľvek bol zamestnanec zastihnutý) a len za predpokladu, že takýto spôsob doručenia nie je možný, možno príslušnú písomnosť doručiť poštou ako doporučenú zásielku do vlastných rúk. Poštou doručovaná zásielka sa považuje za doručenú vrátením odosielajúcemu zamestnávateľovi ako nedoručiteľná písomnosť alebo že zamestnanec svojím konaním alebo opomenutím zmaril doručenie písomnosti. Účinky doručenia nastanú dňom, keď pošta vráti písomnosť ako nedoručiteľnú. Doručenie písomnosti zamestnancovi v prípade súdneho sporu preukazuje zamestnávateľ. Zdôraznil, že lehoty na uplatnenie okamžitého skončenia pracovného pomeru majú prekluzívny charakter, na ich uplynutie musí súd prihliadať z úradnej povinnosti a ich uplynutím zaniká právo na okamžité skončenie pracovného pomeru ako zo strany zamestnávateľa, tak aj zo strany aj zamestnanca. V prípade zamestnávateľa ide subjektívnu dvojmesačnú lehotu a ročnú objektívnu lehotu. Pre určenie počiatku behu subjektívnej lehoty stačí, aby sa oprávnený účastník dozvedel o skutočnostiach, s ktorými zákon spája možnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru. Rozhodujúcim dňom pre posudzovanie dodržania prekluzívnej lehoty na podanie žaloby žalobcom ako aj pre posúdenie včasnosti doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany OSBD Košice - okolie bol deň 27.12.2012 (viď bod 5. odôvodnenia), od ktorého začala žalobcovi plynúť dvojmesačná (prekluzívna) lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Žaloba bola súdu doručená dňa 21.2.2013, teda včas. Pokiaľ ide o otázku včasnosti doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom, súd poukázal na to, že dôvody oprávňujúce zamestnávateľa ukončiť týmto spôsobom pracovný pomer, musia byť uplatnené do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa zamestnávateľ o dôvode okamžitého zrušenia pracovného pomeru dozvedel (subjektívna lehota), najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol (objektívna lehota). Ide o hmotnoprávnu prekluzívnu lehotu, preto musí byť okamžité skončenie pracovného pomeru v tejto lehote zamestnancovi aj doručené, inak je okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Pre určenie počiatku behu subjektívnej 2 mesačnej lehoty stačí, aby sa zamestnávateľ dozvedel o skutočnostiach, s ktorými zákon spája možnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru. V prejednávanej veci dôvod zakladajúci okamžité skončenie pracovného pomeru bol vymedzený ako závažné porušenie pracovnej disciplíny spočívajúce v tom, že žalobca bol dňa 16.10.2012 účastníkom pokusu o násilný vstup do budovy vo vlastníctve OSBD Košice - okolie na Rožňavskej ulici č. 10 v Moldave nad Bodvou, pri ktorom vznikla OSBD Košice škoda predbežne vyčíslená na 500 €. O uvedenom incidente sa dňa 16.10.2012 dozvedel predseda predstavenstva OSBD Košice - okolie V. A., ktorý o ňom telefonicky informoval podpredsedu predstavenstva U. B.. Incident bol zo strany OSBD Košice - okolie nahlásený polícii, ktorá dňa 16.10.2012 začala trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi, ktoré bolo zastavené uznesením o zastavení trestného stíhania zo 14.12.2012. O okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom bolo rozhodnuté dňa 29.11.2012 na mimoriadnom zasadnutí predstavenstva OSBD Košice - okolie, teda toto rozhodnutie predchádzalo skončeniu vyšetrovania incidentu zo dňa 16.10.2012 políciou a výsledky vyšetrovania nemali vplyv na rozhodnutie OSBD Košice - okolie o okamžitom skončení pracovného pomeru. Súd poukázal na to, že samotné skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny žalobcu „účasť pri pokuse o násilný vstup do budovy OSBD Košice - okolie dňa 16.10.2012“ nasvedčuje tomu, že zamestnávateľ sa 16.10.2012 dozvedel o dôvodoch, ktorými zo strany zamestnanca malo dôjsť k porušeniu pracovnej disciplíny závažným spôsobom, pričom v konaní súdu nebolo preukázané, aby (akákoľvek) ďalšia skutočnosť „prispela“ k ozrejmeniu skutočností vedúcich k vedomosti o závažnom porušení pracovnej disciplíny žalobcu. Subjektívna lehota 2 mesiace v zmysle § 68 ods. 2 ZP začala teda plynúť od 16.10.2012, bez ohľadu na to, že o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom bolo predstavenstvom rozhodnuté až dňa 29.11.2012 na mimoriadnom zasadnutí predstavenstva. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo doručené žalobcovi dňom 27.12.2012 (deň vrátenia nedoručenej zásielky obsahujúcej Oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom). Dodržanie subjektívnej lehoty je potrebné posúdiť k okamihu, keď je okamžité skončenie pracovného pomeru doručované (nie keď je spisované

alebo odosielané), preto podľa záveru súdu v posudzovanom prípade subjektívna dvojmesačná lehota pre doručenie písomného vyhotovenia okamžitého skončenia pracovného pomeru dodržaná nebola, čo spôsobuje v súlade s ust. § 70 ZP jeho neplatnosť a vedie k vysloveniu neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru súd poukázom na § 9 ods. 1 ZP, § 243 ods. 1 Obchodného zákonníka a čl. 67 ods. 2 Stanov OSBD Košice - okolie vyvodil aj z toho, že listina nespĺňala formálne náležitosti, lebo v nej absentoval vlastnoručný podpis účastníka právneho úkonu, keď ju podpísal iba predseda predstavenstva pán Pöhm a nijaký druhý člen predstavenstva. Súd preto uzavrel, že nárok žalobcu na vyslovenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru daného mu listom zo dňa 29.11.2012, je dôvodný, žalobe v tejto časti vyhovel a nárok žalobcu na náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní v časti nároku o vyslovenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru úspešný, preto mu patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

8. Rozsudok napadol v celom rozsahu napadol včas podaným odvolaním žalovaný, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, f/, g/ a h/ CSP, t. j. neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný dôvodil, že záver súdu o doručení písomného vyhotovenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcovi po uplynutí subjektívnej prekluzívnej lehoty je nesprávny. Odvolateľ mal za to, že súd nesprávne určil, že o závažnom porušení pracovnej disciplíny žalobcu sa žalovaný dozvedel už v ten istý deň (16.10.2012), a preto mu už dňa 16.10.2012 začala plynúť dvojmesačná prekluzívna lehota na doručenie rozhodnutia o okamžitom skončení pracovného pomeru žalovanému. Súd to ustálil iba zo skutočnosti, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 29.11.2012 o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom predchádzalo zastaveniu trestného stíhania OO PZ Moldava nad Bodvou, ku ktorému došlo až dňa 14.12.2012. Za účelom vyšetrovania incidentu zo dňa 16.10.2012 bolo zo strany zástupcov žalovaného ešte v ten istý deň podané trestné oznámenie a vo veci konal poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ SR Moldava nad Bodvou, ktorý vyšetrovanie skončil rozhodnutím o zastavení trestného stíhania až dňa 14.12.2012. Žalovaný nepopieral, že žalobcu videl vtedajší predseda predstavenstva žalovaného, avšak bolo potrebné najprv zistiť, aká škoda bola skutočne spôsobená žalovanému, konanie osôb pri vzniku a spôsobe tejto škody, jej výšku a príčinnú súvislosť medzi konaním jednotlivých osôb a vznikom a výškou škody spôsobenej žalovanému. Konanie žalovaného v ten deň počas a po incidente bolo predmetom zisťovania skutočností a ich posudzovania aj členmi predstavenstva žalovaného, ktorí preto až dňa 29.11.2012 mali za ustálené, že konanie žalovaného dňa 16.10.2012 predstavuje závažné porušenie pracovných povinností a v ten deň aj rozhodlo o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalovaným. Súd preto nesprávne určil začiatok a následne aj koniec plynutia subjektívnej prekluzívnej lehoty na rozhodnutie zamestnávateľa o okamžitom zrušení pracovného pomeru so zamestnancom. Žalovaný má tiež za to, že „záver o nespôsobilosti písomného vyhotovenia okamžitého skončenia pracovného pomeru je iba konštrukciou súdu, nakoľko nebolo dostatočne preukázané, aký bol skutočný obsah písomného vyhotovenia okamžitého skončenia pracovného pomeru. Nie je vylúčené, že vedená písomnosť bola iba odkazom na skutočné oznámenie okamžitého skončenia pracovného pomeru, nakoľko nie je vylúčené, že pôvodná listina o predmetnom úkone sa stratila“. Odvolateľ poukázal na to, že medzičasom boli z jeho strany ako poškodeného podané dve oznámenia o podozreniach zo spáchania trestného činu, pričom podľa jemu dostupných informácií sú na Okresnom súde Košice - okolie vedené vo vzťahu k žalobcovi trestné konania pod sp.zn. 5T/156/2019 pre prečin podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, pod sp.zn. 5T/71/2020 a 5T/6/2018 pre prečin podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a/ a písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h)/Trestného zákona a z uvedených dôvodov žalovaný pre prípad, že bude okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaného so žalobcom posúdené ako neplatné, žiadal, aby súd určil v súlade s ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce, že od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobcu ďalej zamestnával.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, súd sa správne vysporiadal s otázkou, kedy sa žalovaný dozvedel o údajnom porušení pracovnej disciplíny, poukázal na to, že V. A. ako predseda žalovaného dňa 16.12.2012 podal podnet na začatie trestného stíhania, v ktorom žalobcu uviedol ako osobu podozrivú zo spáchania trestného činu. Následne pred skončením vyšetrovania skutku, ktorý bol predmetom okamžitého skončenia pracovného

pomeru, vyšetrovateľom, žalovaný uskutočnil právny úkon okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom. Konajúci súd preto správne určil, kedy sa žalovaný dozvedel o údajnom porušení pracovnej disciplíny žalobcom. Na rozhodnutie žalovaného o okamžitom skončení pracovného pomeru nemala vplyv žiadna iná skutočnosť. Rozhodným dňom, kedy začala plynúť prekluzívna lehota na uplatnenie práva zamestnávateľa na okamžité skončenie pracovného pomeru, bol deň 16.10.2012. Žalovaný, napriek niekoľkým výzvam súdu, nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by upraveným právomoc predsedu predstavenstva žalovaného konať v pracovnoprávných veciach samostatne. V odvolaní žalovaný tvrdí skutočnosť, že nebol preukázaný obsah písomného vyhotovenia okamžitého skončenia pracovného pomeru. Žalovaný bol niekoľkokrát vyzývaný na predloženie listín, na ktoré sa odvoláva, avšak do skončenia dokazovania na súde prvej inštancie žalovaný nevedel predložiť žiadnu listinu, dokazujúcu jeho tvrdenia. Žalobca mal za to, že trestné konania vedené voči jeho osobe sú vyfabulované, predpokladá, že dokáže svoju nevinu, a teda upriamovať pozornosť na túto skutočnosť je nenáležitá a právne irelevantná v tejto súdnej veci. Upríamal pozornosť na to, že požiadavka žalovaného o určenie, že nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby žalobcu ďalej zamestnával v prípade, ak súd rozhodne o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, je vznesená až v odvolaní voči rozsudku, a teda neskoro. Poukazoval na rozsudok 14C/252/2012 Okresného súdu Košice - okolie, z 12.2.2020, ktorým bolo určené, že všetky uznesenia prijaté na členskej schôdzi OSBD Košice - okolie, so sídlom Nám. Budovateľov 16, Moldava nad Bodvou, ako právneho predchodcu žalovaného, uskutočnenej dňa 9.10.2012, ako aj všetky uznesenia prijaté na mimoriadnom zasadnutí Zhromaždenia delegátov OSBD Košice - okolie, ako právneho predchodcu žalovaného, uskutočnenom dňa 9.10.2012, ako aj všetky uznesenia prijaté na členskej schôdzi OSBD Košice - okolie, ako právneho predchodcu žalovaného uskutočnenej dňa 20.10.2012, sú neplatné. Z dokazovania, podľa žalobcu vyplynulo falšovanie listín žalovaným. S ohľadom na uvedené argumenty navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku vo výroku o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6.5.2021 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

11. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP spočíva v tom, že neboli splnené procesné podmienky, ktorými sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Právna teória rozdeľuje procesné podmienky a) na strane súdu (právomoc a príslušnosť); b) na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia...); c) vecné procesné podmienky (existencia žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti); d) negatívne procesné podmienky (prekážky rei iudicatae, listispendencie). Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania. Žalobca nepoukazuje na žiadne procesné podmienky, ktoré neboli splnené a žiadne porušenie nezistil ani odvolací súd.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil, nemôže obstať súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozsudku súdu prvej inštancie, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie) a v danej veci sú právne významné.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke. Vady v skutkových zisteniach súdu spočívajú v nesprávnom postupe súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré preukázané neboli. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce

skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil súd iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak, nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správnym záverom, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto rozsudok vo veci samej, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

16. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd vnútorne komplexne a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil svoj postup a uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, ako aj po stránke skutkovej, tak aj po právnej stránke.

17. Odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalovaného priviedli priaznivé rozhodnutie. Argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré boli predmetom dokazovania a s ktorými sa súd prvej inštancie dôsledne a správne vysporiadal pri rozhodovaní vo veci a ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

18. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a rozsudok vo výroku vo veci samej ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

19. Základom potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu vo výroku o potvrdení žaloby o neplatnosť výpovede bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP s poukazom na právny názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku, ktoré v tejto konkrétnej veci reaguje aj na podstatnú časť odvolacích námietok. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva:

20. Podľa § 68 ods. 1 písm. b/ ZP (v znení účinnom v rozhodnom čase, t.j. ku dňu doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru) zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

21. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí mesačnej lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 3 a 4.

22. Neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť (§ 77 ZP).

23. Podľa ustálenej súdnej praxe okamžité skončenie pracovného pomeru je výnimočným opatrením; zamestnávateľ môže skončiť pracovný pomer so zamestnancom okamžite len vtedy, ak konanie zamestnanca možno s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti považovať za tak závažné, že od zamestnávateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby ho ďalej zamestnával. Pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny sa vo všeobecnosti musí prihliadnúť na osobu zamestnanca, ním zastávanú funkciu, jeho doterajší postoj pri plnení pracovných úloh, čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, mieru zavinenia zamestnanca.

24. Písomnosti zamestnávateľa týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia pracovného pomeru alebo vzniku, zmeny a zániku povinnosti zamestnanca vyplývajúcich z pracovnej zmluvy musia byť doručené zamestnancovi do vlastných rúk. Písomnosti doručuje zamestnávateľ zamestnancovi na pracovisku, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak to nie je možné, možno písomnosť doručiť poštou ako doporučenú zásielku (§ 38 ods. 1 ZP).

25. Účinky doručenia nastanú aj vtedy, ak zamestnanec alebo zamestnávateľ prijatie písomnosti odmietne (§ 38 ods. 4 veta druhá ZP).

26. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie potrebné pre posúdenie včasnosti podania žaloby o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru pri fikcii doručenia listiny obsahujúcej okamžité zrušenie pracovného pomeru, sú správne a jednoznačne nasvedčujú záveru, že žalobca žalobu na súd podal včas v rámci dvojmesačnej prekluzívnej lehoty stanovenej ust. § 77 ZP (konkrétne viď bod 5., 6. odôvodnenia).

27. Zásadu právnej istoty úzko súvisiacej s požiadavkou stability práva sleduje právna úprava obsiahnutá v § 77 ZP aj v súvislosti s aplikáciou na ustanovenie § 68 ods. 2 ZP. Dvojmesačná lehota uvedená v tomto ustanovení patrí medzi prekluzívne lehoty, ktorej základným účelom je pôsobiť na subjekty právnych vzťahov, aby v primeraných lehotách uplatňovali svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, a by ani jedna strana týchto vzťahov nebola vystavená právnej neistote po časovo neprimeranú dobu.

28. Súd prvej inštancie v danom prípade správne posúdil aj otázku uplynutia dvojmesačnej prekluzívnej lehoty žalovaného na okamžité rozviazanie pracovného pomeru so žalobcom. Svoje závery súd presvedčivo, dôkladne a podrobne vysvetlil vo svojom rozhodnutí a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje. Žalovaný v odvolaní neuviedol skutočnosti a relevantné právne argumenty, ktorými by spochybnil správnosť skutkových alebo právnych záverov vo vzťahu k uplynutiu tejto lehoty. Aj podľa odvolacieho súdu z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva záver, že dvojmesačná prekluzívna lehota, v ktorej mohol zamestnávateľ uplatniť okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom začala plynúť dňa 16.10.2012 (uplynula 16.12.2012), kedy sa nesporne, preukázateľne prostredníctvom predsedu predstavenstva a ďalších členov predstavenstva (viď podrobnejšie najmä body 7., 14. a nasl., 31. a nasl. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) dozvedel o incidente, ktorý považoval za závažné porušenie pracovnej disciplíny zamestnancom a ktorý dôvod aj uplatnil v texte listiny z 29.11.2012 o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom. Od tohto dňa vedúci pracovníci žalovaného mali vedomosť o incidente, ktorý od počiatku vykladali ako závažné porušenie pracovnej disciplíny žalobcom - pokus o násilný vstup do budovy žalovaného, o čom napokon svedčí aj to, že nemali potrebu vykonať žiadne iné šetrenie, pretože videli žalobcu v deň incidentu 16.10.2012 stáť na druhej strane ulice a nečakali ani na výsledky trestného oznámenia, ktoré podal predseda predstavenstva žalovaného. Pokiaľ bolo žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru doručené dňom 27.12.2012, teda dňom vrátenia žalovanému nedoručenej zásielky obsahujúcej oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru so žalobcom, uplatnil skončenie pracovného pomeru týmto spôsobom už po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty. Tento právny záver v celom rozsahu zodpovedá výsledkom vykonaných dôkazov, je v úplnom súlade so zákonom i závermi judikovanými súdnou praxou, podľa ktorých k tomu, aby začala plynúť dvojmesačná lehota pre uplatnenie okamžitého skončenia pracovného pomeru so zamestnancom postačuje, aby zamestnávateľ získal vedomosť o tom, že sa zamestnanec dopustil takého konania, ktoré môže zakladať dôvod k okamžitému skončeniu pracovného pomeru.

29. Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranným právnym úkonom účastníka pracovného pomeru adresovaným druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje ku skončeniu pracovného

pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru medzi iným musí byť písomné. Podľa čl. 67 ods. 2 Stanov žalovaného právne úkony predstavenstva, pre ktoré je predpísaná písomná forma, podpisuje za družstvo predseda a jeden podpredseda predstavenstva, v neprítomnosti niektorého z nich poverený člen predstavenstva. V danom prípade žalovaný nepostupoval v zmysle vlastných stanov a porušil ich, keď okamžité skončenie pracovného pomeru, ktorým žalovaný chcel ukončiť pracovný pomer so žalobcom podpísal len predseda predstavenstva OSBD Košice - okolie V. A., z ktorého dôvodu listina nespĺňa formálne náležitosti a vedie k jej neplatnosti, ako to správne konštatoval súd prvej inštancie. Argument žalovaného v odvolaní, že nebolo v konaní dostatočne preukázané, aký bol skutočný obsah písomného vyhotovenia okamžitého skončenia pracovného pomeru je nenáležitý, pretože listinu „Oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru“ z 29.11.2012 opatrenú len podpisom predsedu predstavenstva V. A. na výzvu súdu zo 4.6.2013 doručil do súdneho spisu dňa 2.7.2013 a následne v septembri 2019 samotný žalovaný a jednak tento argument žalovaný prvýkrát uplatnil až v priebehu odvolacieho konania, preto naň nie je možné prihliadať (§ 366 CSP). Toto ustanovenie o novotách v odvolacom konaní odvolací súd aplikoval aj na odvoláciu námietku, ktorou sa žalovaný prvýkrát až v odvolaní domáhal určenia, že od neho nemožno spravodlivo žiadať, aby žalobcu ďalej zamestnával v prípade jeho úspechu v konaní, pretože nič nebránilo žalovanému, aby už v konaní na súde prvej inštancie sa domáhal tohto určenia.

30. Len na zdôraznenie správnosti rozsudku vo výroku o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru odvolací súd uvádza, že povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcim z pracovného pomeru (§ 47 ods. 1 písm. b/ ZP) a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (najmä ustanoveniami § 81, § 82 ZP), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynom nadriadeného vedúceho zamestnanca. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnuteľné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené (aspoň z nebanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákoník práce pre účely skončenia pracovného pomeru rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny a závažným porušením pracovnej disciplíny. Porušenie pracovnej disciplíny najvyššej intenzity (závažné porušenie), je dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Tieto pojmy, napriek tomu, že od ich vymedzenia závisí možnosť a rozsah postihu zamestnanca, Zákoník práce nedefinuje a ani neustanovuje, z akých hľadísk treba pri ich posudzovaní vychádzať. Jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny. Hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny závisí od konkrétnych okolností a ovplyvňuje ho tak osoba zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, ako aj situácia, v ktorej k porušeniu došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi škodu a pod. K splneniu hmotnoprávnej podmienky platného okamžitého skončenia pracovného pomeru je potrebné, aby jej dôvod bol určitým spôsobom konkretizovaný uvedením skutočností, v ktorých zamestnávateľ vidí naplnenie zákonného dôvodu tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, pre aké dôvody sa pracovný pomer má skončiť. V prejednávanej veci podľa textu oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru týmto dôvodom bolo, že žalobca dňa 16.10.2012 bol „účastníkom pokusu o násilný vstup do budovy vo vlastníctve OSBD Košice - okolie“, v ktorom konaní videl žalovaný závažné porušenie pracovnej disciplíny. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu, z dôkazov, ktoré boli produkované v priebehu konania, a napokon ani z vyšetrovacieho spisu nevyplývalo, že žalobca bol účastníkom pokusu o násilný vstup do budovy. Z dokazovania vyplývalo len to, že bol videný na ulici Rožňavská v Moldave nad Bodvou aj s inými osobami dňa 16.10.2012, kedy došlo k mechanickému otvoreniu a poškodeniu krytu zabezpečovacieho zariadenia na budove OSBD inými osobami. Bolo na žalovanom, aby preukázal to konkrétne závažné porušenie pracovnej disciplíny zamestnancom, ktoré ho viedlo k okamžitému zrušeniu pracovného pomeru uplatnenému v konkrétnom oznámení o okamžitom skončení pracovného pomeru. Napokon však súd prvej inštancie žalobe vyhovel z iných dôvodov, keď zistil, že žalovaný nedodržiaval lehotu na okamžité rozviazanie pracovného pomeru a neskúmal, či prítomnosť žalobcu dňa 16.10.2012 neďaleko budovy žalovaného, kedy inými osobami došlo do zásahu zabezpečovacieho zariadenia na budove, napĺňa znaky závažného porušenia pracovnej disciplíny, tak ako to bolo vymedzené žalovaným v oznámení o okamžitom skončení pracovného pomeru.

31. K ďalším argumentom žalovaného v odvolaní odvolací súd podotýka, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil

s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (II.ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/2004). Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

32. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil právne dôvody, ktoré ho viedli k vyhovneniu žalobe, závery, ktoré prijal, primerane vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd spolu so súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

33. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

34. Podľa ust. § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

35. Podľa ust. § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a/ zastavení konania, b/ odmietnutí podania vo veci samej, c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania, d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l/ zabezpečení dôkazného prostriedku, m/ nároku na náhradu trov konania, n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164, o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

36. Zo znenia citovaného ust. § 357 CSP vyplýva, že uznesenia, proti ktorým je odvolanie prípustné, sú v ňom taxatívne vymenované, t.j. odvolanie proti uzneseniu je prípustné iba vtedy, ak to zákon pripúšťa.

37. V taxatívnom výpočte uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, nie je uvedené aj odvolanie proti uzneseniu o vylúčení nároku žalobcu na samostatné konanie. Rozsudok v časti výroku, ktorým nárok žalobcu na náhradu mzdy bol vylúčený na samostatné konanie, má povahu uznesenia, ktorým sa upravuje vedenie konania.

38. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie bolo podané proti uzneseniu vo výroku, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, odvolací súd toto odvolanie v zmysle ust. § 386 písm. c/ CSP odmietol, lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

40. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).